

ДЕЙСТВИЕ ПЪРВО.

Еъ кѫщата на Мони Зимовъ е изчистено и наредено за предстоящиятъ коледни празненства. Приемната е постлана съ новъ пиротски килимъ; прозорци и єрати драпирани нащенски стилъ; канапета и столсве кадифени — всичко тъмно маслиновъ цвѣтъ. Пияното е между вратата, която води за спалнята, и една прозорецъ; на среща е иконата на Христа съ тръненъ вѣнецъ, предъ която виси кандило. Въ другия кътъ е поставена елхата, още неокичена за празника. По стените висятъ голѣми портрети на Мони Зимовъ, жена му Захарина и детето имъ Мирчо.

Предъ сбѣдъ; вали снѣгъ и се виждатъ близките покриви на съседните кѫщи заснѣжени..

I.

Захарина, седнала до прозореца гледа какъ вали снѣга, а Мирчо е склонилъ глава на майчино колѣно.

Лена е до Захарина и глади ржничката на Мирча.

Мълчание

Мирчо, както е облегналъ главичка шепне: